

столюбіе. Софія, която знае сега повече отъ колкото ще знаете вий подиръ десетъ години е много по-благоразумна; тя никога не приказва работы като другы-тъ просты; и до катъ ся непопыта за нѣщо, тя си мълчи както си е прилично на една дѣвойкѣ отъ нейнѣ възрастъ. Е, добръ, Гроздано, ето ви че ся най-добръ наскърбихте и разсърдихте на мене; при сичко туй, знайте че азъ съмъ ви направила по-голѣмѣ заслугѣ, отъ колкото ако бѣхъ ви оставила да распрострете наукѣтъ си и да вы похваля. Ела да мя прѣгърнете и да ми благодарите; но направете го понѣ на радо сърдце.

ГРОЗДАНА.

Ахъ! пріятелко драга, азъ не съмъ ся разсърдила на васъ, но на мене си: за право Бога ся трудѣ, мое-то хвалбинство мя кара да правѣ глупости на секѣ минутѣ.

УЧИТЕЛКА.

Най-сетнѣ вий ще дойдете до цѣльтъ си, драга моя; но азъ щѣ похваля и послушностѣтъ ви съ сѣщото пріятелство, съ което ви укорихъ и хвалбинството. Ползуйте ся отъ този примѣръ, Милко; вий сте ся твърдѣ смаяли като глѣдате че другарката ви не е сърдита на менѣ, колкото и че ѣ осѣдихъ твърдѣ много прѣдъ сичкы ви.

ГРОЗДАНА.

Азъ секога щѣ вѣрвамъ, драга пріятелко, че сичко що ще направите ще бѣде за мое добро.

УЧИТЕЛКА.

И ще имате право да мислите тѣй. Нека ся